

pak, došao, jede i pije, a vi kažete: – Gledajte, ovaj je proždrljivac i pijanac, prijatelj poreznika i grešnika.“

Na koji god da nam se način Bog pokazao, većina ljudi je prezirna ili ostaje ravnodušna. To se, prema našem opažanju, sve do danas nije promijenilo. Kako bismo mi reagirali na Isusovom mjestu? Vjerojatno na sljedeći način – „Ljudi me odbijaju, zato ću se vratiti svome Ocu na Nebu.“ Ali ne i Isus – on ostaje i čini izvanredne stvari:

2. On uvijek čini ono što je i nas učio činiti

Nama je jedan takav koncept nepoznat. Nijedan utemeljitelj religije nikada nije u potpunosti uspio ispuniti ono što je podučavao druge. Ni Kristovi vjernici se ne mogu uvijek držati onoga što nas uči evanđelje. Ovdje je Isus jedinstven!

U Rimljanima 12:15 stoji: „**Radujte se s onima, koji se raduju, plačite s onima, koji plaču.**“ Isus je također i činio isto: Tako je na vjenčanju u Kani slavio sa gostima. Ali isto i kad je vidio Mariju i Židove oko sebe kako plaču nakon Lazarove smrti, i Isus je zaplakao s njima (Ivan 11:33).

Biblija nas uči da ne bismo smjeli griješiti. Ipak svi to činimo: „**Ako kažemo: `Mi nemamo grijeha`, mi sami sebe zavodimo i istine nema u nama**“ (1. Ivanova 1,8). Što god Biblija zahtijevala od nas, Isus je to ispunio po svim osnovama. On nikad nije zgriješio: Isus je „**bio iskušán u svemu, kao i mi, ali nikada nije sagriješio**“ (Hebrejima 4:15).

Petar je upitao Gospodina Isusa u Mateju 18:21: „**Koliko puta smije moj brat sagriješiti protiv mene, a da mu još uvijek oprostim? Do sedam puta?**“ Na to mu Isus odgovara u Mateju 18:22: „**Kažem vam: ne sedam puta, nego sedamdeset puta sedam.**“ Time Isus nije htio samo reći: 490 puta, nego uvijek! Ova Isusova izjava je zaista ohrabrujuća. Jer ako Isus traži od nas da uvijek

praštamo, onda možemo biti sigurni – kad mu se obratimo – da će i on isto učiniti s nama.

3. Bog se u potpunosti daje

Bog je otišao još korak dalje kako bi dotaknuo nevjernička srca svojih stvorenja. Isus, Sin Božji, otišao je dobrovoljno na križ ne postavljajući pritom ljudima nikakav uvjet. Učinio je to isključivo iz ljubavi i milosti, kako bi spasio svoja stvorenja od vječne propasti. Na križu je podnio kaznu koju smo mi zaslužili zbog svog grijeha. Jan Roß vrlo se prikladno izjasnio o poniženju Boga na križu⁶:

„Slika umirućeg ili već mrtvog ljudskog tijela pribijenog na križ potpuna je suprotnost moći, snazi i savršenstvu. Kontrast stoga u našoj uobičajenoj ideji o božanskom ne može biti veći ni uznemiravajući. Bog koji se rodio u štali i umro na križu, koji se dublje od svih ostalih upleo u ovozemaljski svijet, paradoksalno je stoga najmanje izložen opasnosti da postane kulturna lutka svojih obožavatelja. Njega takvoga nitko ne bi izabrao niti zamislio.“

Kao što otac opominje dijete da se ne igra vatrom, tako Bog neprestano opominje ljude da napuste put vječne propasti. Čudo Božje ljubavi – koje nam je pokazao kroz Isusa – trebalo bi zapravo svako okamenjeno ljudsko srce učiniti mekim poput maslaca i dovesti nas do toga da prihvatimo dar Neba. Unatoč ovom, većinom bezbožnom svijetu, Bog se čvrsto drži svog poziva s ljubavlju: „**Vjeruj u Gospodina Isusa i spasit ćeš se!**“ (Djela apostolska 16:31).

Prirodni zakoni i Božja ljubav

Iz fizike znamo da su zakoni prirode formulirani na ranjiv način. Međutim, moraju izdržati svaki napad. Nakon što su prošli teški test stvarnosti, oni vrijede bez iznimke.

Riječ Božja također je formulirana na ranjiv način i mora proći test. Sukladno prirodnim zakonima fizike, Božja ljubav također ima status prirodnog zakona. O Božjoj ljubavi nalazimo proročku riječ u Pjesmi nad pjesmama 8: 6:

⁶ Jan Roß, S. 94 i 102

„Jer ljubav je snažna kao smrt, a ljubomora jaka kao grob. Taj se žar u plamen razbukta, zapali se moćna vatra.“

Ova je rečenica formulirana na ranjiv način. U principu se to može pobiti. **Isusov križ** bio je **ispit izdržljivosti** ovog zakona Božje ljubavi.

Isus je u potpunosti živio ovu ljubav. Nikad se nije ponašao sebično. Sve što je činio bilo je u nesebičnoj ljubavi prema ljudima. Je li ta ljubav išla toliko daleko da se nije zaustavila ni pred smrću? Kušnja na križu bila je velika, ali svejedno nije uspjela srušiti načelo bezuvjetne ljubavi. **Prvi napad** izvršili su poglavari u Izraelu:

„Narod je stajao i sve promatrao dok su njihovi glavari izrugivali Isusa i govorili: Druge je spasio, neka sada spasi sam sebe, ako je zbilja Krist, Božji izabranik“ (Luka 23:35).

Bio je to pokušaj rušenja Božje ljubavi. Da je Isus sišao s križa, gornja rečenica bila bi pobijena. Ubrzo nakon toga uslijedio je **drugi pokušaj** pobijanja Božje ljubavi, koja je snažna poput smrti:

„Tako isto rugali mu se i razbojnici, koji su bili razapeti s njim.“ (Matej, 27:44), od kojih se jedan kasnije obratio Isusu i Isus ga je, u svojoj bezgraničnoj ljubavi, spasio za vječnost: **“Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raj!”** (Luka 23:43).

Također i **treći test**: **“Ljudi su prolazili pokraj Isusa i vrijeđali ga... Neka sada taj Krist, kralj Izraelov, siđe s križa.”** (Marko 15,29 + 32) nije opovrgnuo Božju ljubav! Isus je mogao sići s križa, ali nije. Božja ljubav zaista se pokazala jačom od smrti! Ostavši na križu omogućio nam je spasenje kroz njegovu prolivenu krv (1. Petrova 1: 18-19).

Dokaz Božjeg postojanja i spasenje

Prihvatimo li Božje postojanje kao istinito, učinili smo već jedan veoma važan korak. Nakon toga mora uslijediti još jedan korak, naime vjera koja spašava. Nakon što smo shvatili da postoji svemoguć i sveznajući Bog koji nam se obratio po Gospodinu Isusu Kristu u bezgraničnoj ljubavi, možemo ga prihvatiti svim srcem. Isus, Sin Božji, želi nam biti prijatelj, spasitelj i Gospodin. Prihvatite ga još danas jer stoji pred vama pozivajući vas: „**Vidi, ja** (Isus) **stojim na vratima i kucam. Ako netko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu**“ (Otkrivenje 3:20).

Isus je čvrsto obećao da će prihvatiti svakoga tko mu krene u susret: **“Neću izbaciti nikoga, tko dođe k meni”** (Ivan 6:37).

Objašnjavam kako to možete učiniti na vrlo praktičan način u videu **“Kako predati svoj život Isusu”**: www.wernergitt.de/leben ili također u pisanom obliku na www.wernergitt.de/xxx

Direktor und profesor a.D.
Dr.-Ing. Werner Gitt

Naslov originala: Der Gottesbeweis durch die Liebe
Web stranica autora: wernergitt.com
Prevela na hrvatski: Martina Uhr

Photo credits: front page: © satou y1 - stock.adobe.com; © skyfoto - stock.adobe.com; page 2: © wilpunt - istockphoto.com; page 3: © ipopba - istockphoto.com; page 5: © rclassenlayouts - istockphoto.com; page 7: © BillionPhotos.com - stock.adobe.com; page 9: © PhotographerOlympus - istockphoto.com

Urednik: Bruderhand Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
Tel: +49 (0) 5149 9891-0; E-Mail: info@bruderhand.de
Website: bruderhand.de

No. 144-16 – Kroatish/Croatian – 1st edition 2021

Werner Gitt

Dokaz

Božjeg postojanja

kroz

Ljubav

Dokaz Božjeg postojanja kroz ljubav

Još od davnina ljudi su pokušavali “dokazati” Boga. Pritom su se primjerice koristili kozmološkim, ontološkim ili teleološkim dokazima¹. Izraz „dokazati“ Božje postojanje može se pogrešno shvatiti, u smislu da je Boga nemoguće u cijeloj svojoj biti učiniti dokazivim. To je prije svega nemoguće, jer su Božje misli i putevi toliko viši od svega onoga što smo sami u mogućnosti zamisliti (Izaija 55:8-9). Stoga je pri svakom obliku dokaza važno napomenuti na koju se Božju osobinu odnosimo. Nadalje je važno razlikovati „čvrste od slabih“ dokaza. Čvrsti se dokazi temelje na prirodnim znanostima i stoga ih je nemoguće opovrgnuti. Uz pomoć prirodnih zakona informacije, neke su se značajke Boga mogle čvrsto dokazati (npr. Njegovo postojanje, sveznanje i vječna priroda)².

Poseban oblik dokazivanja Boga je **proročko-matematički dokaz Boga**³. On se temelji na ispunjenim biblijskim proročanstvima, čiji dokazi daleko nadilaze zaključke osnovane na prirodnim zakonima. On potvrđuje Bibliju kao knjigu istine, a time i Boga Biblije kao **jedinog** koji postoji.

Samo mali postotak njemačkog stanovništva može svjedočiti da se slobodno okrenuo Isusu Kristu kao Spasitelju za vječni život. Bivši savezni kancelar *Willy Brandt* (1913.-1992.) izjavio je nekoliko dana prije svoje smrti: „Ne znam postoji li Bog. Ostat ću suzdržan po tom pitanju.“

¹ wernergitt.de/Gottesbeweise – „Dokaz Božjeg postojanja“

² W. Gitt: *Information – Der Schlüssel zum Leben*, CLV Bielefeld, 7. izdanje 2020, S. 266-279 i S. 472-476 – „Informacija – ključ života“

³ W. Gitt: *Information – Der Schlüssel zum Leben*, CLV Bielefeld, 7. izdanje 2020, S. 301-314 – „Informacija- ključ života“

Suočeni s ovakvim nesigurnostima, dokazi Boga u naše vrijeme poprimaju jedno sasvim novo značenje. Gore spomenuti dokazi oblikovani su pod utjecajem prirodoslovno-matematičkog razmišljanja. Stoga se nameće pitanje: postoji li možda neki dokaz Božjeg postojanja koji može doprijeti do srca svakog čovjeka?

Ljubav je najveća i jedina pojava koja je prihvatljiva za svako ljudsko srce – bilo da je riječ o stanovniku prašume koji nikada nije čuo ni za jednu znanost, ili nobelovcu za fiziku, koji pokušava istražiti izvor materije.

Može li se dogoditi da se Bog otkrio u svojoj ljubavi i tako pružio svim ljudima – a time i tebi, dragi čitatelju – **univerzalni dokaz svog postojanja i svog bića**? Doista, Bog je to učinio, i to ćemo prikazati u nastavku.

Kako čovjek 21. stoljeća zamišlja Boga?

Novinar Jan Roß opisuje u svojoj knjizi⁴ kako bi za ljude današnjice, koji ne uzimaju u obzir biblijsku objavu, mogla izgledati slika Boga:

“Vjerojatno poput nekakvog vandimenzionalnog i nadljudskog junaka stripa, kozmičkog Supermana, Batmana ili Spider-Mana – snažnog, neuništivog, sportaša i šerifa, zaštitnika zakona i reda za cijeli svemir.”

Mi ljudi suočeni smo sa sljedećim problemom: Naime, kako možemo vjerovati u Boga kojeg nikada nismo vidjeli i čije su karakterne osobine nama ljudima, nezamislive?

⁴ Jan Roß: *Die Verteidigung des Menschen – Warum Gott gebraucht wird*, Rowohlt Berlin, 2012, S. 93 – „Čovjekova obrana – zašto trebamo Boga“

Što saznajemo o Bogu u „postanku“?

U Rimljanima 1:20 objašnjeno nam je da su „**vječna moć i božanstvo Božje nevidljive osobine, ali se od početka svijeta mogu opažati i razumjeti u onome što je Bog stvorio.**“ To nam nedvojbeno ukazuje na Boga kao kreatora svega, međutim „postanak“ nam ne pruža jasnu sliku o njemu. Ovdje opažamo neizmjernu količinu inteligencije i domišljatosti u stvaranju svih živih bića, ali također uočavamo i međusobno uparene suprotnosti: ljepotu s ružnoćom, dobrotu sa zlobom, svjetlost s tamom, nježnost s nasiljem, a ljubav s mržnjom.

Promatranjem prirode mnogi su pogani ljudi, pa čak i teoretičari evolucije, koji ne poznaju Božju Riječ, došli do zaključka da Bog – ako i postoji – mora biti zao Bog. Za njih je uvjerljiv argument činjenica da u prirodi jača stvorenja radi vlastitog preživljavanja bešćutno ubijaju slabija. Čini se da čovjekova sklonost prema dobru, ali jednako tako i prema zlu, potvrđuje ovu izjavu.

Ljudi koji ne poznaju Bibliju ne znaju ništa o istočnom grijehu. Upravo je on poput vrtloga povukao prvobitnu, vrlo dobru Božju tvorevinu na dno i time uzrokovao promjenu, ne samo čovjekova bića nego i obrazaca ponašanja u životinjskom svijetu. Ne znajući za prvi čovjekov pad u grijeh, ljudi automatski donose zaključak da i Božje srce mora biti ispunjeno i dobrim i lošim. Tako se i mnogobrojne poganske tradicije, u kojima su žrtvovani ljudi⁵, mogu vjerojatno pripisati upravo toj, u Biblijskom smislu, potpuno iskrivljenoj slici Boga i postanka svijeta.

Kakav je zapravo Bog Biblije?

Sva naša ljudska razmišljanja o tome kakav bi Bog mogao biti zapravo su besmislena. To dovoljno potvrđuju velika raznolikost ideja o bogovima u različitim religijama naroda, te također i sve filozofske rasprave na tu temu. Zato nam se Bog sam predstavlja. I iako kaže: „**Moje misli nisu vaše misli i moji putovi nisu vaši putovi.**“ (Izaija 55: 8), ipak imenuje svoje karakterne crte na svima razumljiv način, koje se ne mogu zaključiti iz „postanka“:

„Jer, Bog je toliko ljubio svijet da je dao svoga Sina jedinca da ne umre nitko tko u Njega vjeruje, nego da ima vječni život“ (Ivan 3:16).

⁵ de.wikipedia.org/wiki/Menschenopfer – „ljudske žrtve“

*„Ali moje **spasenje** trajat će zauvijek, moja **pravednost** neće prestati“* (Izaija 51: 6).

*“Vječno traje **milost** njegova“* (Psalam 100: 5).

*„Ti si Bog i tvoje su riječi **istinite**“* (2. Samuelova 7:28).

*„Gospode! do neba je **milost** tvoja, i **istina** tvoja do oblaka“* (Psalam 36: 6).

*„**Volim** vas ljubavlju koja traje zauvijek i zato sam vam uvijek ostao **vjeran**“* (Jeremija 31: 3).

*„Bog je ... Bog **mira**“* (1. Korinćanima 14:33).

*„Blagoslovljen Bog ... Otac **milosrđa**“* (2. Korinćanima 1:3).

Tko bi ikad za sebe mogao reći da posjeduje ijednu od ovih Božjih osobina? Čak i **ljubav** koja se razbukta u srcima mnogih ljudskih bića često izgori nakon kratkog vremena poput šibice. Ljude čija je **dobrota vječna** i **odanost** seže do oblaka možemo pronaći samo u bajkama. A što se tiče **mira**, pokazalo se da je to samo blistava fatamorgana u pustinji ovog svijeta stalnih ratnih sukoba. O **mudrosti** da i ne govorimo – jer kako bi inače čak i Nobelovci mogli zagovarati ideju u kojoj se s punom ozbiljnošću tvrde da je nezamisliva složenost života nastala isključivo zahvaljujući igri kockicama s materijom.

Postoji posebna riječ za božansku ljubav – agape, ona je bezuvjetna, dobrotiva, pravedna, zahvalna, milosrdna, nježna, miroljubiva, utemeljena na istini i vječna. Razlika između ljudske i božanske ljubavi može se definirati na sljedeći način: **“Ljudska ljubav voli nekoga zbog onoga kakav on jest. Ali božanska ljubav voli nekoga bez obzira kakav on jest.”**

Odakle dolazi ljubav?

Ako je ljubav neobnovljiv fenomen, odakle onda dolazi? To ne može nijedan znanstvenik objasniti. Oni koji zastupaju mišljenje da su svijet i cjelokupni život nastali evolucijom, moraju stoga pretpostaviti da se i ljubav tijekom evolucije razvijala. Prema tome bi ljubav bila samo proizvoljna igra čestica materije.

Kao što DNK informacije u stanicama ne mogu nastati same po sebi u materiji, već trebaju duhovnog autora, tako i ljubav treba izvor iz kojeg proizlazi. Preostaje dakle samo jedna alternativa: kreirao ju je mudar stvoritelj. A ovaj nam Stvoritelj kaže da je on sam izvor ljubavi i da upravo ona opisuje njegovu bit: **“Bog je ljubav”** (1. Ivanova 4,16).

Kako se Bog objavio?

1. Sam Bog je došao među nas

Ni u jednoj religiji nikada nijedan od tamo imenovanih bogova nije došao k nama ljudima. To je učinio samo Bog Biblije – on je sam napustio svoje nebesko Kraljevstvo i došao k nama u liku čovjeka:

“Krist je po svojoj prirodi bio Bog. Bio je jednak Bogu. No nije smatrao da tu jednakost s Bogom mora zadržati, nego se odrekao svega. Uzeo je narav sluga i postao sličan ljudima. Postao je čovjek“ (Filipljanima 2: 6-7).

U Isusu, Sinu Božjem, sam Bog je došao k nama. U svojoj vlasti nad silama prirode, nad svakom bolešću, pa i nad smrću, pokazao se Bogom na jasan i neponovljiv način. Pomagao je svima koji su mu dolazili. Oprostio je onima koji su ga zatražili oprost od grijeha. Slijepima je vraćao vid. Izlijčio bi čak i one čije su se bolesti s medicinskog stajališta činile neizlječivima. Neshvatljivo da su ga ljudi unatoč svim ovim činjenicama ipak odbijali. Isus je to spomenuo u prisposobi u kojoj su ljudi svoje odbijanje izrazili sljedećim riječima: **“Mi nećemo da nam on vlada”** (Luka 19:14b).

U Luki 7:33-34 sam Isus izražava žaljenje zbog toga kako su se ljudi prema njemu odnosili ravnodušno ga odbijajući:

„Jer, Ivan Krstitelj došao je i i nije jeo kruha niti je pio vina, a vi govorite: – U njemu je zli duh. – Sin je Čovječji,